

Εἰς τὸ Η' κεφάλαιον περιγράφεται «τὸ δραματικὸ ζέπεσμα ἐνὸς μεγαλείου» μετὰ τὸν λοιμὸν εἰς Ἀθήνας.

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του, διὰ τὴν τόσον βαθεῖαν ἀνάλυσιν τῶν περιστατικῶν, τὰ ὁποῖα συνδέονται μετὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ Περικλέους. Ἡ δομὴ τοῦ ἔργου καὶ ὁ χωρισμὸς εἰς κεφάλαια εἶναι ἐπιτυχής, ἀν καὶ τὸ κεφάλαιον Γ' συγκριτικῶς πρὸς τὰ ἄλλα εἶναι ἄνισον, παρουσιάζεται δηλ. μικρότερον λόγῳ τῶν ὀλιγωτέρων παραγράφων. Τὸ Γ' κεφάλαιον θὰ ἤμποροῦσε ἴσως νὰ συμπεριληφθῆ εἰς τὸ Β'.

Ὁ τίτλος τοῦ Ε' κεφαλαίου, «Μεταμαραθῶνια πνοή» δυσκόλως ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ περιεχόμενον. Ἴσως θὰ ἦτο ὀρθότερον νὰ εἶχε κάποιον κατατοπιστικὸν ὑπότιτλον.

Χρησιμοποιοεῖ ὁ συγγραφεὺς γλῶσσαν δημοτικὴν καὶ μεταφράζει μετὰ γλαφυρότητα ἀποσπάσματα ἀπὸ τοὺς λόγους τῶν συμμάχων εἰς τὸ συνέδριον τῶν Πελοποννησίων, ὡς π.χ. μέρος τοῦ λόγου τῶν Κορινθίων πρέσβειων, τὸν λόγον τῶν Ἀθηναίων πρέσβειων, τὸν λόγον τοῦ Ἀρχιδάμου, καθὼς καὶ τοὺς λόγους τοῦ Περικλέους.

Γενικῶς ἡ ἐργασία αὐτὴ εἶναι πολὺ προσεγμένη. Εὐχόμεθα δὲ εἰς τὸν συγγραφεὰ νὰ μᾶς δώσῃ καὶ ἄλλας παρομοίας ἀξιολόγους ἐργασίας, καθὼς καὶ νὰ εὐρεθοῦν ἄλλοι ἀξιόλογοι μιμηταὶ αὐτοῦ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

*
* *

CONSTANTINE CAVARNOS, **Modern Orthodox Saints 2 Macarios of Corinth**, ἐκδ. Institute for Byzantine and Modern Greek Studies, Belmont Mass. 1972, σχ. 8μ σελ. 118.

Ὁ γνωστὸς ἐρευνητὴς τοῦ Βυζαντινοῦ καὶ Νεοελληνικοῦ βίου καὶ πολιτισμοῦ Κωνσταντῖνος Καβαρνός, ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Ἰνστιτούτου Βυζαντινῶν καὶ Νεοελληνικῶν Σπουδῶν ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις, ἔχει δώσει δείγματα τῆς ἐπιμελείας του συγγραφῆς μέχρι τοῦδε πολλὰς καὶ σοβαρὰς ἐργασίας ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς τέχνης, μουσικῆς, εἰκονογραφίας, θρησκείας, φιλοσοφίας καὶ σκέψεως εἰς τὴν ἀγγλικήν, πρὸς δὲ καὶ ἀρκετὰς μελέτας καὶ ἐλληνιστὶ καὶ ἀγγλιστὶ διὰ τὴν Νεοελληνικὴν σκέψιν, τὴν Ὀρθόδοξον παράδοσιν, τὸ θέμα τῆς Ἐνώσεως τῶν δύο Ἐκκλησιῶν κλπ. Διὰ τῶν συγγραφῶν του, ἰδίᾳ εἰς ἀγγλικήν, καθιστᾷ γνωστὴν τὴν Ὀρθόδοξίαν καὶ τὴν παράδοσίν της εἰς τὸ διεθνὲς κοινὸν καὶ προβάλλει ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν πνευματικὴν προσπάθειαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰς φιλοσοφικὰς ἀντιλήψεις τῶν κυριωτέρων πνευματικῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας.

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν συγγραφῶν του ἀνήκει καὶ ἡ τιτλοφορουμένη «Νεώτεροι Ὀρθόδοξοι Ἅγιοι». Ὡς πρῶτος ἅγιος ἐβιογραφήθη ὁ Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, περὶ οὗ ἐδημοσιεύθη κρίσις ἐν τῷ «Πλάτωνι» τόμ. ΚΓ (1971) σελ. 382. Νῦν ἔρχεται ὡς δεῦτερος βιογραφούμενος Νεοελλην ἅγιος ὁ Ἅγιος Μακάριος, ἀρχιεπίσκοπος Κορίνθου.

Τὸ βιβλίον περιλαμβάνει Εἰσαγωγὴν σελ. 1—41, Βιογραφίαν τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ ὁμωνύμου ἔργου τοῦ Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, Μεγάλου Διδασκάλου τοῦ Γένους, σελ. 42—73, Συγγράμματα τοῦ ἁγίου σ. 74—76, Παράθεσιν ἐκλεκτῶν χω-

